

भ्रुवोर्मध्येप्राणमावेशयेत्युक्तं तत्किं कृत्वा कर्त्तव्यं तत्कृत्वा च किं कर्त्तव्यमित्येतद्व्यं वदिष्यं स्तत्र प्रतीकत्वेन चित्यं प्रणवं तावद्वाच्यवाचकयोरभेदविवक्षया सौति यदक्षरं प्रणवाख्यं वाचकं वेदविदो वेदादौ वदन्ति यद्वाय दक्षरं ब्रह्मतद्वाच्यं एतद्वैतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिबदन्त्यस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घमित्येवं लक्षणं वा वेदविद उपनिषद्विदो वदन्ति यच्च यतयो विशन्ति ब्रह्म प्रतीकत्वेन शरणी कुर्वन्ति पक्षे सम्यग्दर्शने सति सरित्सागरन्यायेन यत्प्रविशन्ति यतयः यत्अक्षरमिच्छन्तो ब्रह्म चर्यं चरन्तीति पक्षद्वयेऽपि समानं तत्ते पदं वर्णत्रयात्मकं पदनीयं वा स्थानं विष्णोः परमं पदं संप्रहेण प्रवक्ष्ये अयं च वाच्यवाचकयोरभेदः श्रुतिच्छायागम्यते अन्यत्र धर्मादन्यत्रा धर्मादिति सर्वधर्मातीतं ब्रह्म प्रकृत्य सर्वे वेदाय तदमामनंति तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति यदिच्छन्तो ब्रह्म चर्यं चरन्ति तत्ते पदं संप्रहेण ब्रवीम्यो मित्येतदित्योङ्कारेणोपसंहारात् तत्फलं च प्रतीकभावात् ओङ्कारं प्रतीकत्वेन प्रकल्प्यतद्द्वारा शुद्धं शबलं वा ब्रह्म प्रतिपत्तव्यं तथा च श्रुत्यन्तरे एतद्वै सत्यकाम परं चापरं च ब्रह्म यदोङ्कार इत्युपक्रम्य तस्मादेवं विद्वानेते नैवायतने नैकतरमन्वेतीति दृष्टं आयतनं शालयामवत्प्रतीकं तेन ॥ ११ ॥ भ्रुवोर्मध्ये कथं प्राणमावेशयेदित्यत आह सर्वेति सर्वाणि शब्दादिविषयग्रहणद्वाराणीन्द्रियाणिसंयम्य निगृह्य तथा हृदि मनोऽपि निरुध्य तेषां कंचुकभूतप्राणं मूर्द्धन्या व्यासृषुन्म्राख्ययामूर्ध्नि भ्रुवोर्मध्ये आधाय कथं योगधारणां

यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशन्ति यद्यतयो वीतरागाः ॥ यदिच्छन्तो ब्रह्म चर्यं चरन्ति तत्ते पदं संप्रहेण प्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥ सर्वद्वाराणिसंयम्य मनो हृदि निरुध्य च ॥ मूर्ध्याधाय आत्मनः प्राणमास्थितो योगधारणां ॥ १२ ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ॥ यः प्रयाति त्यजन् देहं स याति परमां गतिं ॥ १३ ॥ अनन्यचेताः स ततं यो मां स्मरति नित्यशः ॥ तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥ १४ ॥

योगशास्त्रोक्तां धारणां मनसो देशविशेषनिबन्धिनी आस्थितः अनुतिष्ठन् सन् ॥ १२ ॥ मूर्ध्नि प्राणमाधाय किं कुर्यादित आह ओङ्काररूपं एकाक्षरं एकं च तदक्षरं च वर्णो ब्रह्म च तद्वाहरन् उच्चरन् मां च ब्रह्मभूतं अनुस्मरन् यो हि देवदत्तं स्मृत्वा तन्नाम व्याहरति तस्मै देवदत्तो भिमुखो भवत्येवं ब्रह्मणो नामोच्चारणेन सन्निहिततरं व्यापकं ब्रह्म साधकस्य सन्निधीयते सन्निहिते च ब्रह्मणि यो देहं त्यजन् भ्रियमाणः प्रयाति ऊर्ध्वनाड्या उल्कामति स परमां गतिं सन्निकृष्टब्रह्मरूपां याति ब्रह्मैव प्रकृत्य श्रूयते एषास्य परमागतिरेषास्य परमासंपदेषोस्य परमआनन्द इति तामेव गतिं शुद्धं ब्रह्मैव प्राप्नोति ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारा ॥ १३ ॥ इयं मतिरतीव दुर्लभेति मामं स्था इत्याह अनन्येति नास्ति अन्यत्र चेतो यस्य सौ अनन्यचेता इत्यनेन स्मरणे आदरो उच्यते स ततमिति नैरन्तर्यं यो मां स्मरति नित्यश इति दीर्घकालत्वं यावज्जीवं स्मरतीत्यर्थः तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य नित्ये योगिनामावश्यके युक्ताहारविहारादौ यमनियमादौ च युक्तस्यावहितस्य योगिनः योगमनुतिष्ठतः ॥ १४ ॥